

— Какво да държи?

— Ей таквъзъ, да гледа и нищо да не подумва, да слуша и да пази тайны и да ся жьргьвува за другытъ.

— Чувай го ты сега! че другытъ не правятъ ли и тѣ истото?

— Ты си лъжко.

— Кой, азъ ли?

— Удрѣте да го прѣбіймы, рече главатарытъ.

Тридесетъ и единъ пищовъ ся насочихъ връзъ кле-
тника Мацка и огнивата имъ щракихъ истеглены.

— Ха! ха! ха! рече спокойно Мацко. Ни въсть ни
кость не ще остане отъ мене.

❑ Не стресваніето на момчето, смая всичкытъ.

— Аферимъ, Мацко! рече Гырджикътъ.

— Аферимъ! Аферимъ! Повторихъ другытъ.

— Слушай, каза му главатарытъ. Една година ще бж-
дешъ съ Гырджика и гледай да станешъ като него. И въ
огнь и на смърть.

— А бре азъ вамъ ще ви кажъ какво съмъ цвѣтенце
азъ, рече Мацко. Ами защо носите тѣзи лъжовнытъ космы
и носове лъжовны и единъ купъ тамъ бъркотія?

— За да пыташь и да не ти кажатъ.

— И какво ще ми кажете, сикате че азъ съмъ гламавъ?
Ей, на тебе казвамъ, рече на Гырджика. Не ти ли казахъ,
че когато вы отхождахте, азъ ся вращахъ? Бре вы вси-
ца сте палжмници, както и азъ.

— Да мълчишь! му рекохъ дружината му, леко смѣ-
ящецъ ся.

— Дѣ го сполѣте, Гырджикъ?

— На пѣтя ся като вървѣхъ. Послѣ го свързахъ вътрѣ
въ пѣтатникътъ като бакалскъ коткъ кождо занасятъ да ѣхъ
хвърлятъ, и на колата, че тука.

Всички ся смѣяхъ.